

**BİR VARMİŞ BİR YOKMUŞ,
BİR KOÇ, BİR SABANCI ve BİR DE ECZACIBAŞI VARMİŞ..
VE BU ÜÇÜ BİR GECEDE 7 MİLYON 250.000 DOLAR TOPLAMIŞ !**

Gibi bir şey bu hikaye..

Ama kahramanları 3 Ermeni. 3 Ermeni zengini. 3 Ermeni davası severi. Yukarıdakilere göre pek de zengin sayılamayacak Ermeni davası kahramanları.

Tarih 25 Mart 2000. Günlerden Cumartesi.

Hirair Hovnaian, Anoush Mathevosian ve Gerard Cafesjian oturmuşlar, memleket davaları konuşuyorlar her hafta sonu olduğu gibi Amerika'da.. Konu laf salatası değil.. Vatan, Millet, Erivan.

Hovnanian, birden bire, "Hadi Washington'da bir Ermeni Soykırımı Müzesi kuralım" der heyecanla! Mathevosian da "hadi kuralım" der. "Al benden 3 milyon dolar". Cafesjian, "dur bi dakika Anoush kardaş" der şakalaşarak, "benden evvel adım atmak senin ne haddine, al benden de 3 milyon dolar! Adama haddini böyle bildirirler hah" der. Ardından Hovnanian, "Yahu bende ne arar o kadar para? Beni bağışlayın" der çekine çekine. "1 milyon dolar versem olur mu?" "Peki peki" der öbür ikisi. "1 milyon da versen olur, yırtın yine".

Mathevosian der ki "İyi güzel, para işi tamam.. 7 milyon dolarımız var da, bağışlayın ama, ben iki şey soracam. N'apcaz bu müzeyle bir, nerde açcaz bu müzeyi, iki?"

"Kardaşlar" der Hovnanian, "bu iş boru değil, napcaz bu müzeyi mi? Washington'daki Yahudi Soykırımı Müzesi'nı ziyaret edenlerden sadece lise öğrencilerinin sayısı yılda 500.000! Siz biliyor muydunuz? Hele bir bu müzeyi bir açalım, ileride sigorta konusunda Türkiye'nin başına öreceğimiz çorap da işin çabası.. biz bu Türkiye'nin defterini düzeriz. Öyle bir düzeriz ki, bir daha sittin sene o Türkiye bu Amerika'da ayağa kalkamaz. OYAK'larından bile dolaylı olarak para alırız biz. Oradan birkaç da Türk bankası, bir kaç da başka sigorta şirketine ortak olunsun.. Ondan sonra görür o Türkler!. Hele şu müzeyi bir açalım, her yıl, dünyadan ve Ermeni soykırımından habersiz en az 500.000 öğrenci bir kenara, milyonlarca Amerikalıyı eğitir, has Ermeni yaparız biz. Yer konusuna gelince, ben onu araştırdım dostlar. Beyaz Saray'ın tam 2 blok yanında bir tarihi bina var. Akşam üstleri Beyaz Saray'ın gölgesi neredeyse bu binanın üstüne düşüyor. Bina o biçim bi bina, 1925'de yapılmış. Hemi de Amerika'nın gözbebeği tarihi bi bina! Hani şu eski Washington National Bankası yar ya? İşte onun eski yeri. Ve şu an satılık. Ama bir problem var. 7 milyon 250 bin dolar istiyorlar".

"Tamam" der Mathevosian, " anlaşıldı, tamam al bi çeyrek milyon dolar daha". Kalkar öper alınının ortasından Mathevosian'ı Hovnanian, "aslan Ermenim benim!".

Darısı, birbirini alnından öpen Türklerin, bizim başımıza bir gün inşallah.

Evet bu hikaye böyle başlamış. Bu müze önümüzdeki yıl bittiğinde aynı zamanda Ermeni Milli Enstitüsü'nün de genel merkezi olarak kullanılacak.

İnanmayanınız varsa.. http://www.armenian-genocide.org/Memorial.139/current_category.75/memorials_detail.html
Binayı resimleri ile birlikte orada izleyebilirsiniz.

Türkiye'de müze nedir? Çoğuna göre turistlerin gittikleri tozlu yerler. Ama Amerika'da müzeler eğlence merkezleridir. Çoğunun içinde çocuk bakım kreşleri, alış veriş reyonları vardır. Bizdeki gibi, ziyaretçiler içeriye Allah'a emanet salınmazlar. Tüm eserler hem bir rehber küratör tarafından her gelene ballandıra ballandıra izah edilir, hem de film gösterileri ve ses kayıtları ile süslenir. Kendinizi lüna parkta hissedersiniz. Müzeler Amerika'da sinema gösterileri gibidirler. Dilden dile dolaşırlar, tavsiye edilirler. Haklarında "Amman Washington'a gittiğimde ziyaret ettiğim şu müzeye gitmeyi sen de ihmal etme, mutlaka gör" söylemlerinin yapıldığı yerlerdir. Washington müzeleri Washington'u Washington yapan sebeplerin basında gelir. Washington'a gidenlere, geleneksel Amerikan değimiyle sorulur hep "E, yediğin içtiğin senin olsun, hangi müzeleri gördün?".

Neler mi olacak bu müzede? İşte o konuda, Osmanlı müzecisi Osman Hamdi Bey'e ahlak vahlar çektirecek işler becereceklerdir Ermeniler.

Yattığı yer cennet olsun, 1870'lerin Osmanlı müzecisi Osman Hamdi Bey'e ahlak vahlar çektirecek işler becereceklerdir Ermeniler. Hey gidi Osman Hamdi Bey! Senin çaldığın neyin sesi bugün de duyulmaz. Bugünün kaplumbağa yöneticilerinin derileri de senin zamanındakiler kadar kalın. Boşuna paralamışsın kendini.

Osman Hamdi bey ülkemizde bilimsel anlamda Türkiye'nin 1870lerden itibaren ilk müzecisi olarak bilinir. Çünkü ülkemizde bilimsel anlamda müzecilik Osman Hamdi Bey'le başlamış, ve kendisi kültür mirasımızı korumak amacıyla dünyadaki uygulamalara benzer yasal ve kurumsal oluşumları geliştirmeye çalışmıştır.

Biz ondan yeteri kadar dersler alamamışız ama belli ki Ermeniler almış.

Osman Hamdi'nin İstanbul'daki Pera Müzesi'nde herkesin çok merak ettiği bir resmi vardır. Bu tabloda da kendisini içinde yaşadığı düzenin hayal kırıklığına uğrattığı bir eğitimci olarak resmetmiş. Tabloda kamu binasının üst kat penceresinden aşağıya bakıyor, hafifçe eğilmiş, verdiği yaprakları yemekte olan öğrencileri (kaplumbağaları) izlemektedir. Bir elinde onlara komut vermek için neyi tutmaktadır. Boynunda da, kaplumbağaları cezalandırmak için kullandığı deriden yapılmış bir alet asılıdır. Ne yazık ki Osman Hamdi'nin öğrencileri, hem onun çaldığı neyi işitecek kulaklardan yoksundur; hem de ayrıca boynundaki aletin darbelerini hissetmelerini önleyen sert kabukları vardır.



OSMAN HAMDİ BEY

(benzer haber için: http://www.forumgazetesi.com/yazar_detay.asp?yazar_id=69)

Evet, neler mi olacak bu müzede demiştik?

Giriş kapısının hemen üstünde göreceğiniz 4 metre eninde ve 12 metre uzunluğundaki, **Hitler'in "Kim hatırlar Ermeni soykırımını?" " sözde söylemi** levhasını geçtikten sonra, istemediğiniz kadar ölü Ermeni resmi, istemediğiniz kadar yaşlı Ermeni'nin "Türkler bizi söyle kesti, tecavüz etti, Ermeni kadınlarının meme uçlarını kesip tespih taptı, söyle işkenceye tabi tuttu" filmleri olacak bu 20.000 metre karelik binada.. Tabii, bunların hepsi ışık gösterileri ve acı acı çalan, mey icraları ile olacak.. Tabii bu eserlerin hepsini müze çıkışında satılan CDlerde de, müzeden ayrılışlarında hala gözyaşlarını silmekte olan, sonradan da kendilerine bir temcit pilavı gibi sunulmak üzere ziyaretçi Amerikalılar için hazırlayacaklar. Yanında da bir form.. Doldurulup, ziyaretçiler tarafından sonradan Ermeni örgütlerine gönderilmek üzere hazırlanmış.. Üzerinde şu yazıyor büyük bir ihtimalle.. " EVET, EVET EVET, ben de Ermeni davasını desteklemek üzere Ermeni Enstitüsüne üye olacağım". Bu formun hemen altında, küçük küçük, işaretlenmek üzere boş bırakılmış kareler olacak. "Benim Ermeni davasına bağışım, \$10'dır, \$100'dür, \$1000'dür, \$5000'dür, \$10.000'dür, Daha Çoğudur!" Onun hemen altında da e-mail adres toplama kampanyası.. "Bir Ermenileri davamızda desteklemek üzere milletvekilleriniz ve senatörlerinize yazmak isterseniz, sizi haberdar edelim. Size ihtiyacımız var sevgili, dürüst, hak bilen, insan hayatına saygı duyan ey Amerikalılar! Bize adreslerinizi veriniz".

Unutmadan söyleyeyim, bu müzenin bir de açılış töreni olacak. Herhalde 40 gece 40 gündüz sürecek, dillere ve tüm televizyon kanallarına destan bir açılış!

Durun daha bitmedi. Bu binanın önünde 30 metrelik bir saydam ve üçgen bir duvar olacak. Bilin bakalım üzerinde ne var. İsimler. Ermeni isimleri. Bir buçuk milyon Ermeni'nin isimleri. Hani o soykırımında öldürülen 1,5 milyon var ya? Ha işte onlar. O

duvar o isimlerle bir çıksın arşa doğru, ondan sonra Türkiye istediği kadar yırtınsın “ben o kadar adam öldürmedim” diye. Bu ne baklavaya benzer, ne döner kebaba, ne de Hacivat Karagöz’e!

Şimdi.. Biz ne mi yapacağız? 30 yıllık Amerika çalışmalarımızdan hak edilmiş akıllardan biraz verelim.

1. Türkiye'nin lobicilik çalışmasını özel sektör üstlenecek. Bu iş, hükümetlerin yıllarca yatıp, 24 Nisanlardan 30 gün evvel Amerika'ya dış işleri bakanlarının ziyaret ve tehdit tafraları ile olmaz. Bu çalışma ilk önce özel sektörün yararınadır!! Neden mi, başka yerde sorun, anlatalım uzun uzun!
2. Türkiye Amerika'da, Washington'da bir Türk Düşünce Kurumu (Gerekli bilgi, detay ve bir fizibilite raporunu 2004'te MGK'ya verdik) kuracak. Ne is mi görür bir düşünce kurumu? Başka zaman, başka yerde sorun, uzun uzun anlatalım. Anlatalım, hala Türkiye'de bir türlü tanımı yapılamamış lobicilik kelimesinin nasıl “yaptırım sanatı” demek olduğunu, nasıl Dışişleri'nin, özel sektörün bu konuda uzun yıllardır uykuda olduğunu, sözde tanıtım için nasıl Türkiye'nin alın teri paralarının yıllardır sokağa atıldığını, New York'taki Türk Yürüyüşü'nün nasıl hiç ama hiçbir işe yaramadığını, neden 50 kişilik Mehter Takımının, sarkıcıların, türkücülerin, popçuların, halk dansları guruplarının ve döner kebab şeflerinin Amerika'ya nasıl her yıl boşu boşuna gönderildiğini, neden bakanlarımızın oraya girmek için sıraya girişlerinin son derece anlamsız olduğunu...
3. Türkiye Amerika'da, Washington'da bir de PAÇ (Politik Aksiyon Komitesi) kuracak. Ne ise mı yarar PAC? Herhalde ehil danışmanları çoktaaan sayın başbakanıma anlatmışlardır.
4. Özel sektörümüz, TUSIAD başkanının son dakika Washington gezisi yerine, gerçek ve elle tutulur, gözle görülür, geleceğe yönelik bir gerçek yatırım yapıp, hemen yarın Washington'da Ermeni Soykırımı Müzesinin caddesinin karşısında, 7 milyona değil, gerekirse 17 milyon dolara bir “Ermeni Yalanları Müzesi, veya bir Anadolu Medeniyetleri Müzesi, veya bir Hoşgörülü Türk Tarihi Müzesi” açacak. Zannediyorum, TUSIAD gerçekten isterse, bu parayı bir Çırağan Sarayı yemeği gecesinde bir saate toplar. Eğer toplayamayacaklarını zannediyorsa, Sayın Başbakanım kendilerine bu işin nasıl yapıldığı konusunda yol gösterebilir. Kendileri Türk lobiciliği için, söz verip de yapmadığı özel sektörden para toplama işini Tsunami felaketzedeleri için özel sektörden bir gecede 20 milyon dolar toplayarak yapmıştı. Aynı şeyi Amerika'daki sivil toplumculuğumuz için yapmasını rica ettiğimde bir 2003'te bir de 2004'te iki kez söz verip, ikisinde de sözünü tutmamıştı ama TUSIAD'a belki en azından akıl vermek konusunda daha cömert olabilir..
5. Ermenilerin 1970lerden beri yaptıkları gibi her yıl Amerikan milletvekillerinin yanlarına Amerika'da doğmuş Türk öğrencilerini stajyerler olarak yerleştireceğiz. Ben bu çalışmayı ATAA başkanı olarak 2003'te başlattım, ancak Türkiye'den her yıl milyonlarca dolar alan Amerikan Lobi şirketi desteklemediği, için, 2003'te başladı ve 2005'te benim başkanlığıma birlikte bitti.
6. Amerika'daki tüm fahri başkonsoloslar denetlenip, bu konularda 25 yıldır bulunup koltuk işgalinde dünya rekorları kıran, Türkçe bile bilmeyen Amerikalı fahri başkonsoloslarımız işlerinden hemen yarın atılıp yerlerine zehir gibi yeni nesil Türkler yerleştirilip, milyonlarca dolar alan lobi şirketi “geçen yıl ne iş gördün sen gel bakayım buraya “ denilip altı ayda bir denetlenecek. Gözle görülür gelişmeler kaydetmeyenlere hemen goodbye denilecek. Herhalde yazık, değil mi bu milletin fakir fukarasının vergilerden toplanan sözde tanıtım paralarına. Bu tanıtım paraları artık sözde tanıtıma harcanmayacak ve sokağa atılmayacak, Türk KOBİ'lerine Amerika'ya ihracat yapması için teşvik olarak verilecek! Türkiye, artık ekonominin siyasetin bir adın önde gittiğini öğrenecek.
7. Bütün büyükelçiler, konsoloslar, düzinelerce ateşeler elçilik duvarlarının arkasından çıkıp, Amerika'da sokak sokak gezip Türkleri bir araya getirmek izin gece gündüz çalışacaklar. Bu iş ne ara sıra Amerikan televizyonlarına demeç vermekle, ne de Washington'daki kokteyllere Türkiye'yi temsille olur. Bu iş Türkiye'ye dönüşe kadar toplumun içine çıkmamakla da olmaz, Türk dünyası karşıtlığı yapmakla olmaz. Amerika'da Ermenilere karşı ortak çalışılması gereken, Azerbaycan karşıtlığı yapmakla olmaz? Kimler mı yaptı? Sorun anlatalım. Sorun anlatalım, Amerika'daki Türk sivil toplumculuğu sivillikten çıkarıp resmi yapan sözde dünya aydınlarımızı.
8. Başbakan Erdoğan bugün Japonya başbakanını arayıp “merhaba” diyecek. Hatta hemen Japonya'ya gidecek. Gerekirse her ay ayrı ayrı heyetler gönderecek. Ne diyeceğini bilmiyor mu Japonlara? Sorsunlar anlatalım.
9. Bir Başbakan her şeyi bilemez. Lobiciliğin de her şeyini bilemez. Başbakan bilsin ve kendisine akıl versin diye yanında bulundurduklarına diyecek ki: “gelin bi dakika bakayım”. “Siz bu işi bilenlerdensiniz. Biz neden hala bu haldeyiz, bana ne kadar akıl verdiniz şimdiye kadar?”
10. Hükümet yarından tezi yok, bir Lobicilik Bakanlığı kuracak. Kurmazsa ne mi olur? Benim gibileri daha yıllarca maval okur, tüm enerji, kişisel birikimler ve paralar şimdiye kadar olduğu gibi dibi boş kuyulara akıtılıp durur. Eller iş yapar, bizler de Türkiye'de televizyonlar kanallarının gece yarıları programlarında açık oturumlar yapar dururuz.

Evet, hikaye bu. Osman Hamdi bey gününde duyuramadı ama bakalım bugün duyan olacak mı?

Ercüment Kılıç